

På svensk side ønskede man et alliancefrit nordisk forsvarsforbund, der både formelt og reelt måtte være uafhængigt af magtgrupperinger udenfor forbundet. Vide kredse i Norden nærer den opfattelse, at der kunne indtræde en forværring af den internationale situation, såfremt et nordisk forsvarsforbund ikke er fritstående, men suppleres med garantier og aftaler til anden side, medens et alliancefrit forbund derimod kunne bidrage sit til afspænding og fred.

På dansk side var vi af den opfattelse, at vi først og fremmest måtte undersøge de muligheder, der måtte bestå for indenfor rimelig tid og på rimelige vilkår at få våben og leverancer til et skandinavisk forbund, uden at dette påtog sig politisk betænkelige forpligtelser overfor andre magter.

Det var naturligt for de danske forhandlere at søge at mægle der, hvor norske synspunkter afveg fra svenske.

Under drøftelserne i Oslo blev der fra norsk side gjort et forsøg på at imødekomme det svenske synspunkt, et forsøg, der blev mødt med åben svensk anerkendelse, men det blev under konferencen klart, at skønt der allerede under møderne i Karlstad og København var konstateret vidtgående enighed, var det ikke for tiden muligt at nå frem til den fornødne samstemmighed om forudsætningerne for og konsekvenserne af et skandinavisk forsvarsforbund.

Der blev under drøftelserne tilvejebragt fuld klarhed over, hvad der af parterne måtte tilstræbes som grundlag for en fælles løsning af de skandinaviske landes sikkerhedsproblemer, men det viste sig ikke ved denne lejlighed muligt helt at slå bro over de principielle meningsforskelle. Det konstateredes derfor, at der *ikke i øjeblikket var tilstrækkeligt grundlag for indgåelsen af et forbund*. Drøftelserne havde været ført med åbenhed og i en ånd af gensidig tillid og forståelse. Og der var fuld enighed om, at de tre folk skal fortsætte og videre udbygge deres samarbejde på vigtige områder, og at den løbende indbyrdes rådslagning om udenrigspolitiske spørgsmål skal oprettholdes og styrkes.

Det er fra forskellige sider blevet hævdet, at Danmarks stilling er den, at vi intet standpunkt har, at vi udelukkende har søgt at mægle for så at stille os på det standpunkt, som et svensk-norsk kompromis måtte medføre.

Det fremgår af, hvad jeg allerede har sagt, at denne påstand er urigtig. Vor opfattelse er den, at et alliancefrit, gensidigt forpligtende skandinavisk forsvarsforbund med vished for, at de nødvendige forsyninger kan opnås udefra — og det vil jo i praksis sige vestfra —, ikke alene er den bedste løsning af de nordiske landes sikkerhedsproblemer, men tillige at en sådan ordning er et naturligt led i en konstruktiv fredspolitik.